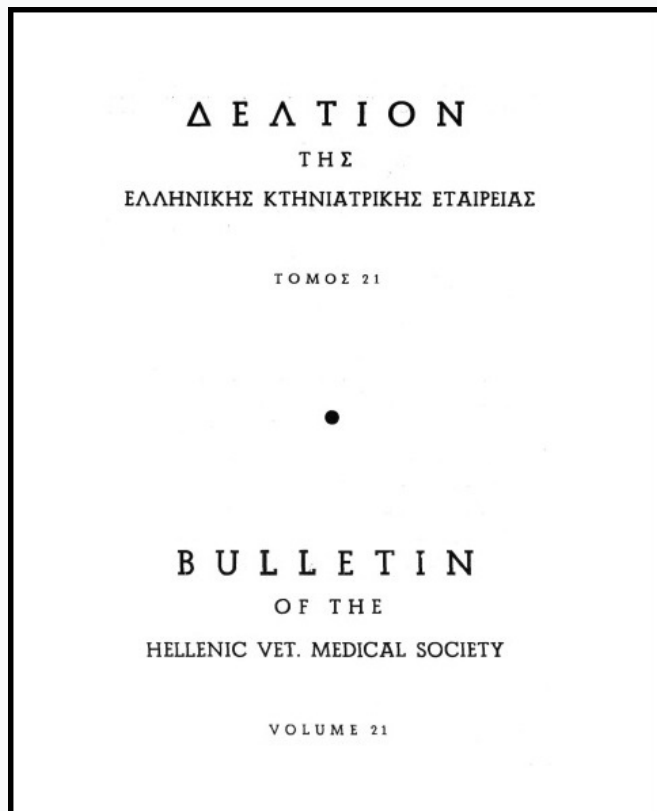

Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας

Τόμ. 21, Αρ. 2 (1970)

back matter

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20018](https://doi.org/10.12681/jhvms.20018)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά-Μη Εμπορική Χρήση 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Εταιρεία Ε. Κ. (1970). back matter. *Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας*, 21(2), 136–144.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.20018>

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τακτική Συνεδρίασις 15ης Ἀπριλίου 1970

Αὕτη ἔλαβε χώραν περὶ ὥραν 18.30' εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀττικῆς.

Παρέστησαν 26 ἑταῖροι.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος κ. Καρδάσης ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ ἐ.ἀ. ὑποστρατήγου Β. Λαμπροπούλου, τέως Διευθυντοῦ τοῦ Σώματος Κτηνιατρικοῦ καὶ Ἰππωνειῶν καὶ τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ εἰς μνήμην του.

Ἀκολούθως ἐκλέγονται ὡς νέοι ἑταῖροι οἱ συνάδελφοι κ.κ. Δ. Τσιανάβας, Α. Ζῶλος, Α. Ὀμήρου, Β. Καραμπούτας, Ν. Ἐξαρχόπουλος (ἐπανεκλογῇ), Π. Θεοδωρίδης, Θ. Ματράλης, Ν. Ἀνθούλης, Ε. Κυρίου, Α. Ἀναστασοβίτης καὶ Β. Γκλαβέτας.

Τέλος ὁ κ. Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν συνάδελφον κ. Σεῖταρίδην, ὅστις προβίχει εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἀνακοινώσεώς του, μετὰ τῶν κ. κ. Ρώσση καὶ Καπούλα ὑπὸ τὸν τίτλον «Διάγνωσις καὶ θεραπεία τῆς ἀτροφίας ὠοθηκῶν καὶ τῶν κρυφῶν ἢ σιωπηλῶν ὀργανισμῶν εἰς τὰς ἀγελάδας».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακοινώσεως ὁ κ. Πρόεδρος συγχαίρει τοὺς συνεργασθέντας συναδέλφους καὶ ἀναφέρεται δι' ὀλίγων εἰς τὸ θέμα τῆς στειρότητος ἐν Ἑλλάδι. Ἀκολούθως διεξάγεται συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος θέματος εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ κ.κ. Εὐσταθίου, Κυρίου, Μπαλωμένος, Ἀναστασίου, Κ. Σωτηρόπουλος, Ρώσσης, Μιχαλᾶς καὶ Μπρόβας.

Μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος ἡ συνεδρίασις λύεται περὶ ὥραν 20.

Τακτικὴ Συνεδρία 29ης Μαΐου 1970.

Αὕτη ἔλαβε χώραν περὶ ὥραν 18.30' εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομοκτηνιακτρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀττικῆς.

Παρέστησαν 35 ἑταῖροι.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος κ. Καρδάσης ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ συναδέλφου Ἀντωνίου Γιαννοπούλου, Νομοκτηνιάτρου Ἀττικῆς καὶ τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ εἰς μνήμην του.

Ἀκολούθως ἐκλέγονται νέοι ἑταῖροι οἱ συνάδελφοι κ.κ. Μενεγάτος καὶ Στεφάνου.

Εἶτα ὁ κ. Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν συνάδελφον κ. Α. Εὐσταθίου, ὅστις προβαίνει εἰς ἀνάγνωσιν ἀνακοινώσεώς του μετὰ τοῦ κ. Διαλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐρευνα ἐπὶ τῆς στερεότητος τοῦ κελύφους τῶν ὠῶν».

Ἐν συνεχείᾳ διεξάγεται συζήτησις εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ κ. κ. Καρδάσης, Μυρεσιώτης, Δραγῶνας, Μπρόβας, Δουμένης, Κυρίου καὶ Θεοδωρίδης.

Ἐπακολουθεῖ περιληπτικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Μπαλωμένου ἐπὶ σειρᾶς μαθημάτων ἀστυκτηνιατρικῆς, τὰ ὁποῖα παρηκολούθησεν εἰς Σεμινάριον τῆς Βουδαπέστης. Ἡ ἀνακοίνωσις ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀστυκτηνιατρικὴν εἰς τὰ ψυγεῖα, εἰς τὰ νωπὰ καὶ κατεψυγμένα κρέατα ἐν γένει, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγκυτιωμένων ὡς καὶ τὰ αἷτια διογκώσεως αὐτῶν, τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀτελοῦς ἀφαιμάξεως τῶν σφαγίων κλπ.

Ἐν συνεχείᾳ διεξάγεται συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ κ.κ. Καρδάσης, Μυρσειώτης, Δουμένης, Ἀναστασίου, Κυρίου, Παλάσκας, Κεφαλάς, Κ. Σωτηρόπουλος καὶ Δραγῶνας.

Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 9 μ.μ.

Τακτικὴ Συνεδρία 19ης Ἰουνίου 1970

Παρέστησαν ὑπὲρ τοὺς 50 ἐταῖροι.

Κατ' ἀρχὴν ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπ' αὐτῶν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Γ. Δασκαλόπουλος, Δ/τῆς τῆς Ἀστυκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ. Δημοσίας Τάξεως, ὅστις προβαίνει εἰς ὠρισμένας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν λεχθέντων κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ἐπὶ τῶν διακινουμένων transito τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος δηλοῖ ὅτι ἡ Ἐταιρεία, ὡς ἐκ τοῦ καταστατικοῦ της ἀπορρέει, δὲν ἐπιλαμβάνεται θεμάτων διοικητικῆς φύσεως, τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐλέγχθη καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν, διακόψας τὴν ἐπὶ τοιούτων θεμάτων συζήτησιν.

Ἀκολούθως ἐκλαίγονται ἐταῖροι οἱ συνάδελφοι κ. κ. Ν. Τζουρμακλιώτης, Παῦλος Κουκόσης καὶ Ἡλίας Στάμου.

Εἶτα, ὁ κ. Πρόεδρος καλεῖ τὸν κ. Ἄν. Ἀναστασίου ὅπως προβῇ εἰς τὴν προγραμματισθεῖσαν ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον:

«Ἡ διὰ τοῦ λιμένος Πειραιῶς διακίνησις (εἰσαγωγαὶ—ἐξαγωγαὶ) προϊόντων ζωϊκῆς προελεύσεως καὶ ὁ κτηνιατρικὸς ὑγειονομικὸς ἐλεγχος τούτων».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακοινώσεως, ὁ κ. Πρόεδρος συγχαίρει τὸν κ. Ἀναστασίου διὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην καὶ κατατοπιστικὴν ἐργασίαν του καὶ διεξάγεται συζήτησις εἰς ἣν λαμβάνουν μέρος οἱ κ.κ. Καρδάσης, Κωνσταντινίδης, Δασκαλόπουλος, Δραγῶνας, Μπαλωμένος, Ἀνδριόπουλος καὶ Κοφίνας.

Μετὰ ταῦτα λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Κίνησις

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

—Ἀπεχώρησεν τῆς ὑπηρεσίας λόγω συμπληρώσεως τριακονταπενταετίας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Παν. Καρβουνάρης. Εἰς τοῦτον ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ Ἐπιτίμου Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

—Παρητήθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Νομοκτηνίατρος Σερρῶν κ. Κ. Μπονάνος.

—Ἀπεχώρησεν τῆς ὑπηρεσίας λόγω συμπληρώσεως τριακονταπενταετίας ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Φαρμάκων τῆς Δ/νσεως Κτηνιακρικῆς κ. Κ. Δοντᾶς.

—Παρητήθησαν τῆς ὑπηρεσίας, προσληφθέντες παρὰ τῆ Κτηνιατρικῆ Σχολῆ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οἱ συνάδελφοι κ.κ. Ἄθ. Σμοκοβίτης, Ἄπ. Ζαφράκας καὶ Παντ. Μαρκάκης.

—Ἐφονεύθη εἰς αὐτοκινητικὸν δυστύχημα τὴν 22-5-1970 ὁ συνάδελφος Ἀντώνιος Γιαννόπουλος, ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ, Νομοκτηνίατρος Ἀττικῆς.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ Π.Ε.Κ.Δ.Υ.

Τὴν 30ην Ἀπριλίου 1970 διεξήχθησαν αἱ Ἀρχαιρεσίαι τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον ταύτης συνεκροτήθη εἰς Σῶμα ὡς ἀκολούθως :

Πρόεδρος :	Ἄν. Ἀναστασίου	Σύμβουλοι :	Α. Σούρλας
Ἀντιπρόεδρος :	Β. Φλέτσιος		Εὐάγ. Παπαϊωάννου
Γεν. Γραμματεὺς :	Π. Παπαδόπουλος		Ν. Μήτσης
Ταμίας :	Β. Μπαρκούρας		Ἰ. Ἐμμανουηλίδης
Εἰδ. Γραμματεὺς :	Γ. Πνευματικάτος		

Διεθνῆς Κτηνιατρικὴ Κίνησις

1ον Εὐρωπαϊκὸν Συνέδριον τῶν Ἰδιωτῶν Κτηνιάτρων

Τὸ ἐν λόγω Συνέδριον ὀργανοῦται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Ἰδιωτῶν Κτηνιάτρων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἀπὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1970 εἰς τὴν πόλιν Garmish - Pantekirchen.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν δεόν ὅπως ἀπευθυνθοῦν εἰς τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν :

Bundesverband Praktischer Tierärzte
6300 Giessen

Postfach 2270. Δυτικὴ Γερμανία.

ἀπὸ ὅπου θὰ λάβουν τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα διὰ τὴν συμμετοχὴν.

Τὴν 27ην Μαΐου 1970 ἔλαβε μέρος σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλήθησαν καὶ ἔλαβον μέρος οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διατελεσάντων Διευθυντῶν ἀπάντων τῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπ. Γεωργίας, Στρατιωτικῶν καὶ Ὑπ. Δημοσίας Τάξεως, οἱ Πρόεδροι τῆς ΕΚΕ καὶ ΠΕΚΔΥ ὡς καὶ λοιποὶ συνάδελφοι, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν ἀποφάσεως «περὶ τοῦ τρόπου σχηματισμοῦ τοῦ κεφαλαίου πρὸς ἀγορὰν τοῦ ἀκινήτου πρὸς στέγασιν τῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν ἔδρευουσῶν ἐν Ἀθήναις λοιπῶν Κτηνιατρικῶν Ὁργανώσεων διὰ τῆς συγκροτήσεως Ἐπιτροπῶν καὶ τῆς δημιουργίας εἰδικοῦ λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος».

Κατὰ ταύτην ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον πραγματοποιήσεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

ΔΩΡΕΑΙ

1. Ἄν. Ἀναστασίου : εἰσφορά ὑπὲρ στέγης

δρχ. 500

Δ.Σ. / Ε.Κ.Ε.

Ἀντώνιος Γιαννόπουλος

1918 — 1970

Σκληροὶ καὶ ἀδυσώπητοι αἱ Μοῖραι ἐπληξάν, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς του σταδιοδρομίας, τὸν ἀγαπητὸν εἰς ὅλους μας καὶ ἐκλεκτὸν συνάδελφον ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ, ἐξέχον μέλος τῆς Ε.Κ.Ε. καὶ τέως Πρόεδρος τῆς ΠΕΚΔΥ, Προϊστάμενον τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀττικῆς καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κτηνιατρικῶν Ἐφοδίων. Θῦμα αὐτοκινήτου δυστυχήματος, ὁ ἀτυχῆς συνάδελφος ἔσχε τὴν μοῦραν τοῦ πατρός του, τὸν ὁποῖον ἀπώλεσεν, ὅταν ἀκόμη ἦτο 6 ἐτῶν, ἐκ τροχαίου ἀτυχήματος.

Μὲ τὸν τραγικὸν καὶ ἀδόκητον θάνατον τοῦ Ἀντωνίου Γιαννοπούλου ἡ προσφιλὴς του οἰκογένεια ἀπώλεσεν ἕνα στοργικὸν υἱόν, τρυφερὸν σύζυγον καὶ πατέρα, τὸν προστάτην τῆς, τοῦ ὁποῖου σήμερον ὑπὲρ ποτε ἦ ἄλλοτε, ἡσθάνετο τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην του.

Ἡμεῖς οἱ Κτηνίατροι, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀντωνίου Γιαννοπούλου, ἀπώλεσαμεν ἕνα λαμπρὸν ἐκπρόσωπον τοῦ κλάδου, ἕνα ἄξιον καὶ σεμνὸν ὑπάλληλον, ἕναν ἐξαίρετον φίλον.

Ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας τὸ 1918. Εὐθὺς μετὰ τὸ πέρασ τῶν Γυμνασιακῶν του σπουδῶν (1936), ἐπιτυχῶν, κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, καὶ εἰς τὴν Ἱατρικὴν καὶ τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, ἐνεγράφη εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην Σχολήν, τὴν ὁποίαν ὁμως ταχέως ἐγκατέλειψε, τυχῶν Κρατικῆς Ὑποτροφίας πρὸς σπουδὴν τῆς Κτηνιατρικῆς ἐν Βελγίῳ.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Κτηνιατρικὴν Σχολὴν Βρυξελλῶν, ὅπου ἐφοίτησεν ἀπὸ τοῦ 1937—1941, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιμέλειάν του, τὸ ἦθος καὶ τὸν λαμπρὸν χαρακτῆρα του. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς τοῦ Βελγίου, ὅπου κάθε ἐπαφὴ μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα εἶχε διακοπῆ, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος ἀνέπτυξε μίαν πολυσχιδῆ δραστηριότητα, ἡ ὁποία ἐπέτρεψεν οὐ μόνον εἰς αὐτὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περισσοτέρους ἐν Βελγίῳ ὑποτρόφους ν' ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικὰ τὰς δυσκόλους ἐκεῖνας περιστάσεις.

Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας μας, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος παρέσχε νέα δείγματα φιλαλληλίας καὶ συναδελφωσύνης, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κινήματος.

Εἰς τὴν πολιτικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος εἰσῆλθεν τὸ 1945. Μετὰ βραχυχρόνιον παραμονὴν εἰς Ἀθήνας, ἀπεστάλη εἰς Ἐβρον, ὅπου παρέμεινεν μέχρι τοῦ 1963, προσενεγκῶν

ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ραγδαίως ἀναπτυσσομένην κτηνοτροφίαν τοῦ ἀκριτικοῦ τούτου Νομοῦ. Χάρις εἰς τὴν ἐργατικότητά του καὶ ἰδίως τὸ θαυμάσιον ὀργανωτικόν του πνεῦμα ἐπέτυχε τὴν καταστολὴν τῶν πλέον σοβαρῶν ἐπιζωοτιῶν Ἀφθώδους Πυρετοῦ, αἱ ὁποῖαι, ἐκ τῆς γείτονος Τουρκίας, πλειστάκις ἠπείλησαν οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν κτηνοτροφίαν.

Μὲ προτάσεις προαγωγῆς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, τοποθετηθεὶς ἀλληλοδιαδόχως ὡς Τμηματάρχης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας (1964), Προϊστάμενος τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου Ζῶων Πειραιῶς (1965) καὶ τελευταίως ὡς Προϊστάμενος τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Ἀττικῆς (1966), ἐπιφορτισθεὶς καὶ μὲ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Κτηνιατρικῶν Ἐφοδίων Ἀθηνῶν (1967) καὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κτηνιατρικῆς Α' Περιφερείας (1969).

Ἡ ὑπηρεσιακὴ ἐξέλιξις τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου ὑπῆρξε ταχυτάτη. Πρὶν ἀκόμη συμπληρώσῃ 25ετῆ ὑπηρεσίαν, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος εἶχεν ἀνέλθει εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος μας, προαχθεὶς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς τὸν κρίσιμον 3ον βαθμὸν καὶ εἶτα εἰς τὸν 2ον.

Ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος ὑπῆρξε μία λαμπρὰ φυσιογνωμία τοῦ κλάδου μας, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ καταλάβῃ ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τὴν ὁποίαν ὑπηρετήσε μὲ πίστιν, ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν.

Ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος συνεκέντρωνε ὅλα τὰ χαρίσματα, τὰ ὁποῖα ἀναδεικνύουν τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ἀπόκτησιν πολλῶν καὶ καλῶν φίλων.

Πρόσχαρις πάντα καὶ εὐγενικός, ἀξιοπρεπής, ἀνιδιοτελής, κοινωνικός, πνευματώδης, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος ἐγνώριζε νὰ κερδίῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων μας, νὰ κατακτᾷ τὶς ψυχὰς μας. Χαρακτήρ εὐθυμὸς καὶ εὐχάριστος, προικισμένος μὲ τὸ γνωστὸν ἀφθαστον χιοῦμορ του, ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τῶν συγκεντρώσεών μας, τὰς ὁποίας ὠργάνωνε μὲ δεξιοτεχνίαν καὶ διήνθιζε μὲ τὸ σπινθηροβόλον του πνεῦμα, τὰ ἄδολα πειράγματα καὶ τὰ εὐφυᾶ χαριτολογήματά του.

Πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους ἐφέρετο πάντοτε μὲ καλωσύνην, κατανόησιν καὶ ἐγκαρδιότητα. Ἰδιαιτέρως ἐξετίμα τοὺς νέους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπεδείκνυε πατρικὴν στοργήν. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὑπῆρξε δίκαιος, ἠθικὸς καὶ τίμιος, μὴ δεχόμενος συμβιβασμούς.

Βαθὺς γνώστης τῆς Νομοθεσίας, ὁ Ἀντώνιος Γιαννόπουλος ἐνδιεφέρετο ζωηρῶς καὶ διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα τῶν Κτηνιάτρων, διατελέσας καὶ Πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων (1967).

Αὐτός, ἐγγενικαῖς γραμμαῖς, ὑπῆρξεν ὁ Ἄντωνιος Γιαννόπουλος : Γιαννόπουλος : πρότυπον οἰκογενειάρχου καὶ ὑπαλλήλου, ἕνας ἐξαίρετος φίλος, ἕνας καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

Ἡ μία σπανία φυσιογνωμία, ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη, γιὰτι μορφὲς καὶ προσωπικότητες σὰν τοῦ Ἄντωνίου Γιαννοπούλου παραμένουν ἐσαεὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπιζώντων, διδόμεναι ὡς παράδειγμα καὶ ὑπόδειγμα εἰς τοὺς ἐπιγενομένους.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Ἐταιρεία, τῆς ὁποίας ὁ μεταστάς ὑπῆρξεν ἐπίλεκτον στέλεχος, ἀπευθύνει εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειάν του τὰ πλεόν θερμὰ συλλυπητήρια, εὐχομένη τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν. Αἰωνία σου ἡ Μνήμη, ἀγαπητὲ φίλε Ἄντωνη.

Ἰ. Καρδάσης

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Δ. Σ. τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιλέκτου μέλους τῆς Ἐνώσεως

Α Ν Τ Ω Ν Ι Ο Υ Γ . Γ Ι Α Ν Ν Ο Π Ο Υ Λ Ο Υ

Διατελέσαντος Προέδρου τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων, πιστοῦ μέλους μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ πνοῆς, ὅστις πολλὰ προσέφερεν εἰς τὴν Π.Ε.Κ.Δ.Υ., τὴν Κτηνιατρικὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν εἰς ἣν ἐπὶ εἴκοσι ἐξ συναπτὰ ἔτη εἰργάσθη ἀόκνως, φιλοτίμως καὶ πιστῶς

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

- 1) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ θερμὰ συλλυπητήρια καὶ ὀδύνη τῆς Ἐνώσεως πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος ἐκλεκτοῦ συναδέλφου.
- 2) Νὰ παρακολουθήσουν τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος ἅπαντα τὰ ἐν Ἀθήναις εὐρισκόμενα μέλη τῆς Ἐνώσεως.
- 3) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐξ ἀνθέων ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος.
- 4) Νὰ ἀποχαιρετηθῶσι τὸν μεταστάντα ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτῆς.
- 5) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, τὰ Κτηνιατρικὰ Νέα καὶ εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἐταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Μαΐου 1970

Ὁ

Πρόεδρος

ΑΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ

Γεν. Γραμματεὺς

ΠΕΤΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ

Π Ι Ν Α Ξ

Είσπραχθέντων παρά τοῦ Ταμίου χρηματικῶν ποσῶν
ἀπὸ 1-4-70 μέχρι 30-6-70

α) Ἄνομιμον ἀποστολέως	Ποσὸν	Αἰτιολογία	Ἄρ. & ἡμερ. ἀποδείξεως
60 Μενεγάτος Ἰωάννης	200	Δικ. ἐγγρ. Συν. 1970	1332/18-4-70
61 Ἀγοριανίτης Νικόλαος	150	Συνδρ. 1969	1333/18-4-70
62 Γκῶγκος Ἀναστάσιος	150	» 1970	1334/18-4-70
63 Λιούπης Σωκράτης	150	» 1970	1335/18-4-70
64 Φελοῦκης Θεμιστοκλῆς	150	» 1970	1336/18-4-70
65 Γεωργάκης Σπυρίδων	300	» 1967 καὶ 1970	1337/18-4-70
66 Δουβῆς Βασίλειος	150	» 1970	1338/2-5-70
67 Παπακωνσταντίνου Γεώργιος	150	» 1970	1339/2-5-70
68 Πανέτσος Ἀχιλλεὺς	300	» 1970	1340/2-5-70
69 Κατσογριδάκης Κων.	300	» 1969, 1970	1341/2-5-70
70 Κοψαλίδης Εὐάγγελος	600	» 1967 - 1968	1342/2-5-70
71 Ρώσσης Θεόφραστος	1250	ἀξία ἀνατύπων	1343/23-5-70
72 Ἀγοριανίτης Νικόλαος	150	Συνδρομὴ 1968	1344/30-5-70
73 Ἀναστασοβίτης Ἀνδρέας	200	Δικ. ἐγγρ. Συνδ. 1970	1345/30-5-70
74 Κυρίος Ἀνδρέας	200	» » » 1970	1346/30-5-70
75 Τραντοπούλου Μάχη	50	Φοιτητ. Συνδρ. 1970	1347/3-6-70
76 Ταυλόπουλος Διον.	50	» » »	1348/3-6-70
77 Τζίκας Δημήτριος	50	» » »	1349/3-6-70
78 Τσεβᾶς Ἰωάννης	50	» » »	1350/3-6-70
79 Ἀνδρέου Κλεῖτος	50	» » »	1351/3-6-70
80 Ἀγγέλου Θεόδωρος	50	» » »	1352/3-6-70
81 Λεωνίδου Στέφανος	50	» » »	1353/3-6-70
82 Λιοπρασίτης Κων.	50	» » »	1354/3-6-70
83 Λουκαΐδης Φειδίας	50	» » »	1355/3-6-70
84 Χατζηράλλης Παναγ.	50	» » »	1356/3-6-70
85 Λαγόπουλος Κων.	50	» » »	1357/3-6-70
86 Γιῶτης Ἀναστάσιος	150	Συνδρομὴ 1970	1358/16-6-70
87 Κατσούδας Σοφοκλῆς	150	» »	1359/19-6-70
88 Λουκάς Σπυρίδων	500	» 1967—1970	1360/19-6-70
89 Ἀνδρικόπουλος Δημ.	200	Δικ. ἐγγρ. Συν. 1970	1361/19-6-70
90 Σιδηρόπουλος Σωκ.	300	Συνδ. 1968, 1969	1362/19-6-70
91 Ματραλλῆς Θεοφ.	200	Δικ. ἐγγρ. Συν. 1970	1363/19-6-70
92 Δασκαλόπουλος Γ.	300	Συνδ. 1969, 1970	1364/19-6-70

(Ἰωάννης Καραβαλάκης, Ταμίας ΕΚΕ)

LA MALADIE DE TESCHEN LA MALADIE DE Talfan PICORNAVIROSES PORCINES

Υπό Η. S E R R E S

L' EXPANSION, Editeur
15, rue Saint Benoît
Paris—6e.

Τόμος 18×24,5
216 σελ. - 38 εικ.
Τιμή : 41 F.—Franco : 44 F.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἐκδοτικῆς συλλογῆς MALADIES ANIMALES A VIRUS, ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν τῶν P. LEPINE καὶ P. GORET, τὴν 25ην Ἰουνίου ἐ. ἐ., ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἀνωτέρω μονογραφὴ.

Ἡ νόσος τοῦ TESCHEN ἐνεφανίσθη καὶ προεκάλεσεν σημαντικὰς ζημίας εἰς τὴν χοιροτροφίαν τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐν ἔτει 1930, ἐκεῖθεν δὲ ἐπληξεν τὰς γειτονικὰς χώρας καὶ τέλος ἀπεδεκάτισεν τὸν χοίρειον πληθυσμὸν τῆς Μαδαγασκάρης.

Ὅλιγα ἔτη ἀργότερον μία καλοήθης ἐγκεφαλομυελίτις τῶν χοίρων διεγνώσθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὀνομασθεῖσα νόσος Talfan καὶ ἀνευρεθεῖσα ἐν συνεχείᾳ εἰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης.

Ταχέως ἐταντοποιήθησαν οἱ δύο ἰοί, ἐμελετήθησαν οἱ χαρακτῆρες τούτων, σχηματισθεῖσα ἡ ὁμάς τῶν ἰῶν PICORNA, χαρακτηριζόμενη ὑπὸ τοῦ μικροῦ μεγέθους τῶν ἰῶν καὶ τὴν παρουσίαν ριβοζοπυρινικοῦ δξέως (ARN), ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀνευρίσκοντο εἰς ὅλας τὰς Ἡπείρους ἰοὶ τῆς αὐτῆς ὁμάδος εἰς τοὺς χοίρους.

Ἀμέσως ἀνεφύθησαν προβλήματα ἐπιζωτιολογίας, ὡς π. χ. :

— Ποία ἡ σχέσις μεταξὺ τῶν νόσων TESCHEN καὶ Talfan;

— Ποία ἡ σχέσις μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἰῶν τῆς ὁμάδος PICORNA καὶ τῶν ἰῶν τῶν δύο τούτων νόσων;

— Εἶναι δυνατὴ ἡ ἐμφάνισις τῆς ἐνζωτικῆς ἐγκεφαλομυελίτιδος τῶν χοίρων ὑπὸ θατατηφόρον μορφήν, ἐκεῖ ὅπου ταυτοποιοῦνται ἰοὶ τῆς ὁμάδος ταύτης ὀρρολογικῶς συγγενεῖς πρὸς τὸν ἰὸν TESCHEN;

Ἐπίσης, ἐτέθησαν καὶ προβλήματα συγκριτικῆς παθολογίας, ὡς π. χ.

— Ποία ἡ θέσις τῆς νόσου TESCHEN ἐναντι τῶν λοιπῶν πολιομυελιτίδων τῶν ζῶων καὶ ἰδίως τῆς πολιομυελίτιδος τοῦ ἀνθρώπου;

Εἰς τὴν μονογραφὴν ταύτην ὁ Η. S E R R E S δίδει μίαν συνθετικὴν εἰκόνα τοῦ συνόλου τῶν ἀνακαλύψεων καὶ τῶν πειραματικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐρευνῶν τῶν ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὰς νόσους ταύτας, ἐνῶ ταυτοχρόνως τὰς περιγράφει μετὰ πάσης λεπτομερείας.

Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τῶν κτηνιάτρων.